

Finske ord og uttrykk i dialektene våre

Av Anton Sommerseth

Her er et forsøk på ei lita oversikt over *finske ord og uttrykk* som er gått inn i dialektene i bygdene heromkring. Finsk og norsk og samisk språk har jo hatt samkvem her gjennom århunder, har levd sammen og selvsagt påvirket hverandre. Både samisk og finsk har mange norske (germanske) ord og uttrykk (lånord), men også (nord)norsk har enkelte finske ord (lånord), i hverdagsdialekten.

Professor Ragnvald Iversen ved Noregs lærarhøgskule (f. i Tromsø) hadde visstnok notert omlag ett tusen finske ord (lånord av finsk avstamning) i norske dialekter i Finnskogene på Østlandet (Solør m.fl.).

En «liste» slik årboka ønsker kan selvsagt ikke bli fullkommen, men la meg likevel nevne noen eksempler som jeg har hørt brukt av norsk-talende gjennom årene.

Aldri koskaan! (For å understreke nektelsen, urimeligheten)
Alo? (brukt av Hamsun?) (= leven) - kanskje av finsk «aalto» (bølge).

Doisjke (så slepp man å dosjike med det) - kanskje av finsk «tuska» (s) = plage, smerte, «tuskastua» (v) = bli utålmodig

Deitta (teitta) = av å die, (kvinne)bryst

Dem klager og biekko = Biekko (samisk) = klynke (piekkua også i nordfinsk)

Tromsø-uttrykket «Vil du *hyte* deg vekk» - Hyte kanskje av det finske ordet «hiisi» i uttrykket «Mene (jo) *hiitteen*» (= gå til helvete.)

Pipi (bipi) = syk- smerte, sår (barnespråk, «Å, har du bipi (bibi) i øyet.»)

Hämma (= homma = syssel, strev («Det er Matti som har «hämma» på det)

Håksa (finsk hoksata = komme (plutselig) på, ense: (Han satt i egne tanker og håksa ikke nokka...»)

Hæsy (finsk «häsy» = bråk, leven) «Det ble sånn häsy av det»

Jåsse = kanskje av det finske ordet jos (hvis, om) «Ka du jåsse der!» - Han er så forjåsså ...

Jøger (giøger) = kry, stolt, overlegen (kanskje av det finske ordet jöö (bestemme, kommandere)

Gårtto (finsk kortto: (varig) uehdig, dårlig vinnerlykke, ordet brukes ennå i norsk dialekt her)

Kilppa = vippepinne (lek)

Kranttu = kresen, kravstor (Han er så kranttu (ennå i bruk) (uttales Krantto)

Skaut (spiler på årene) = kanskje av finsk Kausta

Løyly (damp som oppstår når man kaster vann på de varme steinene i badstu (sauna)

Navar (= bor) = kanskje av finsk näveri (= bor)

Åte i sild (kanskje av «otto» sillissä = ponki

Bøla (bøøla) = sikkert av finsk «pelatys» (pølætys), pøøkæri skremsel, troll? (...så kommer bøla og tar deg)

Båsta (smitte) = «Tyi, tyi, ælæ posta (båsta)! (smitt ikke) (kunne man si hvis man f.eks. drakk av en bekk som kanskje ikke var rein)

(De fem fingre regnet fra tommelen til lillefinger: peukalon pukki, suomen sukki, langa mælli, kulta trilli, pikku lilli) (Også «langa manni, kulta-ralli»)

Beræ (finsk perää = (sikker) grunn m.v. «Det er ikke nokka berræ i de diktan hans»)

Pøyk, poik = kanskje av finsk «poika»? (engelsk boy)

Rabea (av finsk rapea = frisk, bra m.v.) «Det er ikke så rabea» Råiståa = utstyr, saker og ting (Dem har så mye rot og råiståa med seg) finsk roisto = slubbret, lasaron...

Risla = sluffe (slede) Saura = høystakk

Daiga - Finsk Taika = trolldom m.v. gjøre-måte («Det er ikke nokka daiga i det...»)

Vimma = raseri m.v. «Ho var så vimmassa = oppskjørtet «Ymmärys, kom hit!», Ymmärrys = forstand

Saspon = finsk kapusta (treskje, øse - sleiv) som man tar opp den kokte fisken med fra gryta

Koppe (blodtapping (med horn) = finsk Kupato, Kuppari

Her er kanskje tatt med ord som er tvilsomme, og sikkert utelatt ord som kanskje burde ha vært tatt med. Finsk påvirkning i uttrykk og setninger kan ennå påtreffes også blant folk som snakker bare norsk. F.eks. «Legg døra fast!» Istedetfor lukk igjen døra. Altså direkte oversatt fra finsk: «Pane oven kiinni!» Ta bøtta imot = Ota ämpärin vastaan. Du må gi å vite = pidät antaa tietää (gi beskjed)

Finske ord i Nord-Troms-dialekten

Av Reidun Mellem

Vi som opplevde å vekse opp i Nord-Troms-bygdene i tida før og omkring siste krig, vi var nokså vant til å høre både finsk og samisk i bruk hos de eldre. I forsamlingsane blei talane ofte tolka til samisk, men enno så seint som i 1940-åra husker eg dei leste frå *finsk postille* i forsamlings heime på Ellevoll i Storfjord. Eg husker også at eg spurde mor mi om eg ikke kunne få gå ut - det var fin sommardag - og eg forstod jo ingenting likevel. Det ho svarte var at det var *Guds ord* som blei lest, så eg fikk bare sitte stille.

Mange finske ord og uttrykk var i bruk i dialekten dengang, og no har eg prøvd å hente fram slike ord - dei eg enno kan minnes. Eg tar då ikkje med dei orda som gutungane gjerne brukte når dei riktig skulle kjekke seg - og ingen voksne var i nærheita - bannskap og styggord elles. Eg skriv orda lydrett slik dei blei sagt - og tar med den betydninga vi meinte vi hadde:

dæssa seân suedæ:
gullæ sittæ:
ei minæ ummære
ei minæ boho:

se her er mat
ja, då veit du (litt ironisk)
ikke forstår eg
ikkje snakke eg (finsk)

ei åle raha:	har ikke penga
aannemolla doledikkoa:	gi/lån meg fyristikk
gonga si menne:	korleis går det
raoka kissa:	stakkars katta
«mailman njao	voi verden mjau -
ei åle mitten	eg er ingen
merimesj»	sjømann (sei katta)
ale boho baskå:	ikke snakk skit
dole dennet:	kom hit
midase maksa:	ka det koste
gatto nutt:	se/hør no bare
bikko boyga:	lille-gutt
gaonis neida:	pen jente
minæ ragastan sinæ:	eg elske deg
hyvæ beivæ/hyvæ iltæ:	god dag/god kveld
hyvæ menne:	det går bra
bikkohiri:	lillemusu
«armon lapsit	nådens barn
gaike dela»	alle her (salmestrofe)
Ord som er gått inn i dialekten som norske:	
en hiva kar:	av hyvää = god
den her vikka:	av viikko = veke
ei god tøtta:	av tyttø = jente